

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՒՈՒՄ

Փետրվարի 10-ին, հինգշաբթի օրը, կըրկնակի ցնծության մեջ էր Մայր Աթոռի միաբանությունը:

Այդ օրը ավանդական շուքով տոնվում էին ս. Վարդանանց հիշատակը, Վեհափառ Հայրապետի անվանակոչության տարեդարձը և կատարվում էր հոգևոր անարանից շրջանավարտ չորս երիտասարդ սարկավագների ձեռնադրությունը՝ ձեռամբ վրահայոց առաջնորդ տ. Կոմիտաս եպս. Տեր-Ստեփանյանի:

Կոչում նորընծաների.—Ըստ Ձեռնադրության Մաշտոցի չորեքշաբթի օրը, ս. Վարդանանց հանդիսավոր նախատոնակից հետո, Մայր տաճարում կատարվում է «Յերեկոյէ կոչումն քահանայութեան» կարգը՝ խորտակիլականությամբ տ. Գևորգ վրդ. Սերայդարյանի, որը վկայում է նորընծաների հոգեկան ու մտավոր պատրաստվածության և քարեմասնության ու արժանիքների մասին՝ նրանց ներկայացնելով արժանի քահանայական ձեռնադրության:

Արարողության ավարտին նորընծաները հրապարակով տալիս են իրենց «հաաստյ խոստովանություն»-ը, ըստ Գրիգոր Տաթևացու սահմանած բանաձևի (Մաշտոց, Վարդապատ, 1876, էջ 36—37):

Ձեռնադրության և օծման կարգը.—Փետրվարի 10-ին Մայր տաճարում, ս. պատարագից առաջ, կատարվում է նորընծաների ձեռնադրության կարգը:

Նորընծաները ծնրադիր առաջնորդվում են ու քարձրանում ս. խորան և հավատացյալների խոռոներամ քաղմությանը դառնա-

լով և իրենց ձեռքերը քարձրացրած, հրաժարվում են աշխարհից՝ կոչվելու համար «ի սարկաազութենէ ի քահանայութիւն սուրբ եկեղեցոյ»:

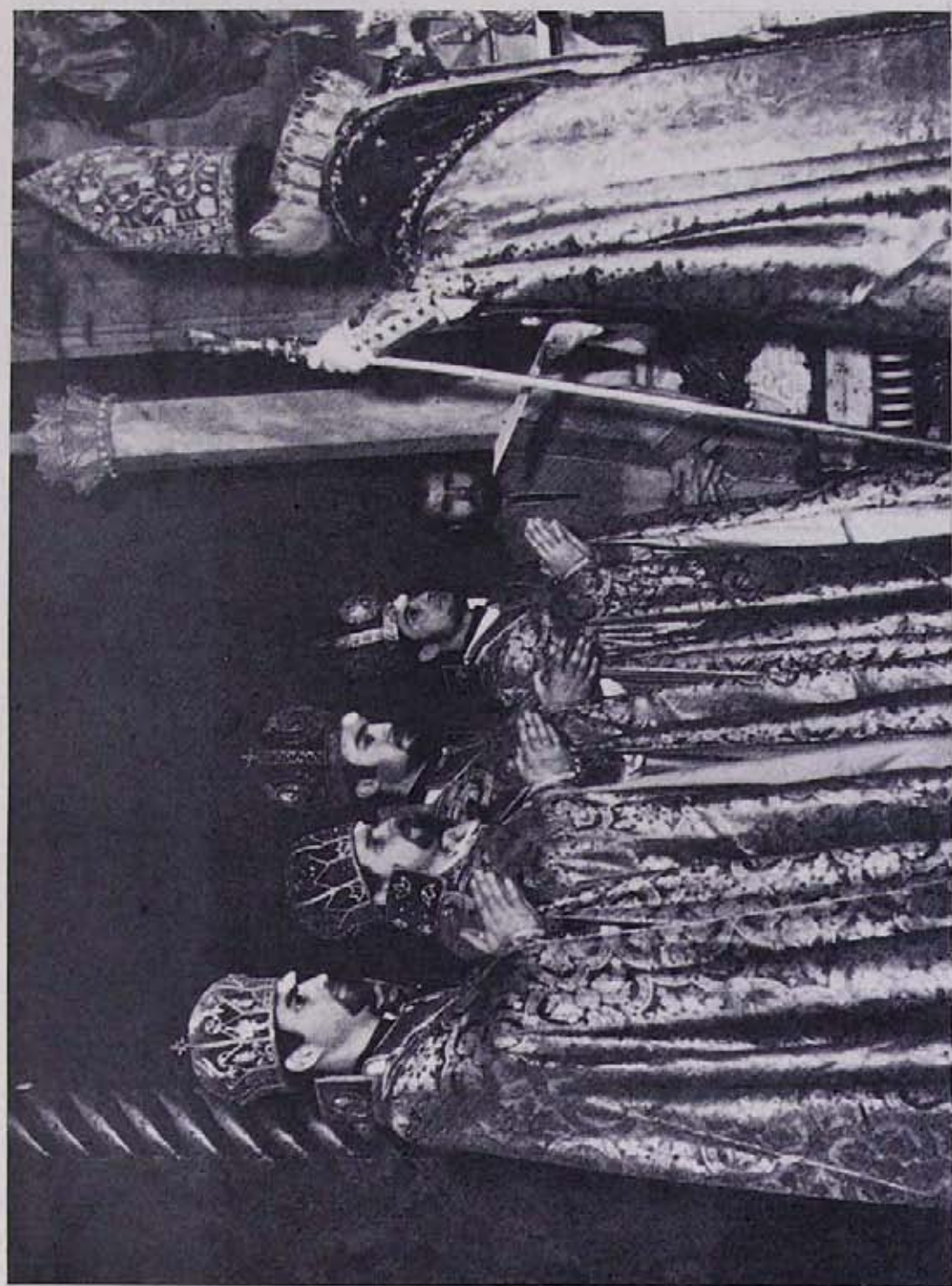
Մայր տաճարի կամարների տակ հնչում է հանդիսավոր ու հաղթական «Աստուածային և երկնային շնորհ, որ լնու զպէտս սպասաւորութեան առաքելական եկեղեցոյ»:

Այնուհետև նորընծաները քոյրովում են ձեռնադրիչ տ. Կոմիտաս եպիսկոպոսի շուրջ, որը իր ձեռքը խաչաձև դրած յուրաքանչյուրի գլխի վրա արտասանում է ձեռնադրության աղոթքը. «Եւս դնեմ զձեռս ի վերայ սորա և իոյք ամենեքեան աղօթս արարէք զի արժանի լինիցի սա զաստիճան քահանայութեան, անարատ պահել առաջի սեղանոյ Տեառն Աստուծոյ»: Դպիրները միաձայն վկայում են. «Արժանի են»:

Ապա «Ողջոյն»-ից առաջ կատարվում է օծման կարգը նորընծաների, որոնք աղոթքով և օրհնությամբ ստանում են քահանայական սև փիլոնը, սաղավարտը, փորուրաբը, շուրջառը և այլն:

Հանդիսավոր արարողությունը հասնում է հոգևոր վերացման սրբազան քարձուներին, երբ ձեռնադրիչ եպիսկոպոսը քահանայական լիով զգեստավորման մեջ կանգնած չորս նորընծաների ճակատն ու ձեռները օծում է սրբալույս մեռոնով և վերակոչում նրանց հոգևորականի նոր անուններով:

Այսպես. Դավիթ սրկ. Դիլանյանը վերանվանվում է տ. Վարդան արեղա, Հովհաննես սրկ. Հակոբյանը՝ տ. Հովսեփ արեղա, Արարատ սրկ. Գալստյանը՝ տ. Մասիս

სი ჟსაჲ მხიარული მღიარება

աբեղա, իսկ տ. Նդիշեն արկ. Բաղրամյանը՝ տ. Նդիշեն քահանա:

Այնուհետև նորընծաները ձեռնադրիչ և պիսկոպոսից օրհնությամբ ստանում են «զակիհն և զմաղզմայն» որպես պատարագ մատուցելու իշխանության նշանակ և, դառնալով ժուլվրդի, տալիս են իրենց առաջին քահանայական օրհնությունը:

«Վոլշոյն»-ի պահին պատարագիչ եպիսկոպոսը ողջագություն է նորընծաներին, որին հետևում են բոլոր «քահանայք և սարկազք»:

Այնուհետև ս. պատարագը շարունակվում է մինչև հավարտ:

Վեղարի սվչություն.—Փետրվարի 10-ին՝ երեկոյան ժամերգությունից հետո, նորընծա երեք աբեղաները օրհնությամբ և աղոթքով ընդունում են վեղար:

Տ. Կոմիտաս եպիսկոպոսը հանում է յուրաքանչյուր նորընծայի գլխից սարկավազական «ջրբուն»-ը (գդակ)՝ այն փոխարինելով կուսակրոն քահանայության խորհրդանշիչ վեղարով:

Արարողության ավարտին նորընծաները տ. Կոմիտաս եպիսկոպոսի գլխավորությամբ առաջնորդվում են Վեհարան՝ Հայոց Հայրապետի օրհնությունը ստանալու:

Նորին Սրբությունը գոհունակությամբ և սիրով ընդունում է իր հոգևոր զավակներին, շնորհավորում նրանց և քարեմաղթում, որ լինեն հավատավոր ու հարազատ զավակները Մայր Աթոռի և արժանավոր սպասավորները հայ եկեղեցու:

Չորս նորընծաները իրենց «Բառասունք»-ը կանցկացնեն Մայր Աթոռում:

Տ. Վարդան աբեղա Դիլանյան. ավագանի անունով Դավիթ: Ծնվել է 1945 թվականին Լենինական քաղաքում: Նախնական կրթությունը ստացել է տեղի հայկական դպրոցում, մինչև 7-րդ դասարան:

1959—1960 ուսումնական տարում ընդունվել է հոգևոր ճեմարան և այն ավարտել 1966 թվականին, փայլուն հաջողությամբ: Սարկավազ է ձեռնադրվել 1965 թվականին:

1966—1972 թվականներին ծառայել է Մայր Աթոռում, Թբիլիսիի և Բաքվի հայոց թեմերի եկեղեցիներում որպես սարկավազ:

1972 թվականի փետրվարի 10-ին ձեռնադրվել է կուսակրոն քահանա ու նշանակվել

հոգևոր հովիվ Բաքվի հայոց ս. Գրիգոր Լուսավորիչ եկեղեցում:

Տ. Հովսեփ աբեղա Հակոբյան. ծնվել է 1944 թվականին Լենինական քաղաքում և իր նախնական կրթությունը ստացել տեղի հայկական դպրոցում մինչև 9-րդ դասարան:

Ավագանի անունով Հովհաննես: 1959 թվականին ընդունվել է հոգևոր ճեմարան և այն ավարտել հաջողությամբ 1966 թվականին: Նույն թվականին սարկավազ է ձեռնադրվել և ծառայել Մայր Աթոռում և ապա Դոնի-Ռոստովի հայոց եկեղեցում որպես սարկավազ մինչև 1972 թվականը, աբեղա ձեռնադրության օրը:

Պաշտոնավարելու է Ռոստովի հայոց եկեղեցում որպես հոգևոր հովիվ:

Տ. Մասիս աբեղա Գալստյան. ծնվել է Էջմիածին քաղաքում 1950 թվականին և, ավարտելով տեղի երաժշտական յոթնամյա դպրոցը, ընդունվել է հոգևոր ճեմարան 1968 թվականին և այն ավարտել մեծ հաջողությամբ:

Ավագանի անունով Արարատ: 1969 թվականին ավարտել է հոգևոր ճեմարանը: 1967 թվականին սարկավազ է ձեռնադրվել և ծառայել Մայր Աթոռում որպես դպրասպետ Մայր տաճարի:

1971—1972 ուսումնական տարում նշանակվել է հոգևոր ճեմարանի եկեղեցական երաժշտության և հայ խազագրության դասատու: Կուսակրոն աբեղա է ձեռնադրվել 1972 թվականի փետրվարի 10-ին:

Տ. Նդիշեն քահանա Բաղրամյան. ծնվել է 1944 թվականին Սպահան քաղաքում և հայրենիք է ներգաղթել ծնողների հետ 1946 թվականին ու հաստատվել Էջմիածին քաղաքում:

Նախնական կրթությունը ստացել է տեղի հայկական դպրոցում և ավարտել 7-րդ դասարանը:

1959 թվականին ընդունվել է հոգևոր ճեմարան և ավարտել այն հաջողությամբ 1966 թվականին:

1965 թվականին սարկավազ է ձեռնադրվել և ծառայել Մայր Աթոռում որպես Մայր տաճարի թանգարանի վարիչի օգնական և սուգա վարիչ:

1972 թվականին քահանա է ձեռնադրվել և նշանակվել ս. Հովհաննես վանքի վանահայր:

